

Al zittend in de zon op het terras in mijn achtertuin schrijf ik deze column. In februari stond ik met mijn schaatsen onder op een bevroren plas in de Achterhoek, nu denk ik aan het zwemmen in deze waterplas. Het kan verkeren. De gedachten brengen mij ook bij de verdrinkingen die vaak het nieuws domineren in de eerste zomerdagen. Het buitenwater biedt verkoeling, maar is ook verraderlijk. Elk jaar zijn er meerdere verdrinkingsdoden te betreuren door een ontoereikende zwemvaardigheid, overschatting van het eigen kunnen of onoplettendheid. Dat zal deze zomer waarschijnlijk nog meer zijn dan in voorgaande jaren.

Door de coronamaatregelen liggen de zwemlessen voor de kinderen lange tijd stil. Hetzelfde geldt voor schoolzwemmen. En het bijhouden van de zwemvaardigheid door recreatief te zwemmen is met de sluiting van zwembaden ook niet mogelijk. Natuurlijk is het niet zo dat je zwemmen snel verleert, net zoals je ook schaatsen en fietsen niet verleert. Maar je moet er wel weer even in komen. Zo gaat het bij het schaatsen in het begin vaak letterlijk met vallen en opstaan. Het duurt even voordat je de slag weer te pakken hebt. Op het

ijs levert je dat wat blauwe plekken op, of in een erger geval een gebroken arm of heup. In het onvoorspelbare buitenwater zijn de gevolgen minder goed te overzien. Dit onderstreept het belang van zwembaden waar in een gecontroleerde en voorspelbare omgeving gezwommen kan worden en de zwemvaardigheid kan worden verbeterd. Dat deze zwembaden nu dicht zijn, heeft grote gevolgen voor de zwemvaardigheid en verkleint hiermee de zwemveiligheid in Nederland. Hoewel niet voorzien is dat de binnensport op korte termijn weer volledig open mag, is te hopen dat voor zwembaden een uitzondering wordt gemaakt. Het is van groot belang dat de zwemlessen worden hervat en er weer gezwommen kan worden, zodat we zwemvaardig de zomer tegemoet kunnen gaan. Desondanks zal toezicht van nog groter belang zijn bij het buitenwater. De Reddingsbrigade en andere toezichthouders kunnen hun borst natmaken. Afgelopen jaar heeft laten zien dat we ook in coronatijd bij mooi weer massaal naar de buitenzwemplekken trekken. Dat zal nu niet anders zijn en ergens snap ik dat ook wel. Niet voor niets gaan mijn gedachten op het terras in mijn achtertuin uit naar

ZWEMVEILIGHEID

het zwemmen in buitenwater en daar recreëren met mijn kinderen. Maar als de zwembaden nog lang dicht blijven, maak ik me echt wel zorgen over de zwemveiligheid. Gelukkig gaan er al geluiden op dat ze mogelijk weer beperkt open mogen. Laten we het hopen.

Mijn oproep van de vorige keer om te komen met goede voorbeelden van verduurzaming van sportaccommodaties heeft interessante voorbeelden opgeleverd van afgeronde verduurzamingstrajecten bij sportverenigingen. Via www.duurzamesportsector.nl zijn deze voorbeelden terug te vinden. Doe er je voordeel mee! ■

Remco Hoekman is directeur van het Mulier Instituut en verbonden aan de Radboud Universiteit Nijmegen. Meer weten? Stuur uw reactie of vraag naar R.hoekman@mulierinstituut.nl.

“HET IS TE HOPEN DAT
VOOR ZWEMBADEN EEN
UITZONDERING WORDT
GEMAAKT”